

***„Ó áldott Szent Kereszt, ó áldott Szent Szeretet!
Te, aki megjelentél, aki itt vagy velünk, aki Testvérünk lettél,
aki Te magad vagy a Te Atyád keble, a szív dobbanása vagy, a
Szeretet vagy,
Te vagy a mi üdvösségünk és reményünk drága Kincse.
Áldunk Téged üdvözítő Kereszt, áldunk most, és életünk minden
napján,
és áldunk Téged mindörökre.”***

Nagypéntek

Iz 52,13-53,12
Zsid 4,14-16. 5,7-9
Jn 18,1-19,42

Íme a Szent Keresztfa, rajta függött valaha...

A Szeretet függött rajta, az örök, a végtelen Szeretet, a mi Istenünk, aki úgy szeretett minket, hogy megjelent nekünk.

Úgy szeretett minket, hogy itt van közöttünk.

A Keresztfa a Szeretet velünk léte, az örök, a végtelen Szeretet jelenléte ebben a világban.

Úgy jelent meg nekünk a Szent Keresztben a végtelen, az Örök Szeretet, hogy láthatjuk Őt, Őt, akit szem nem láthat, a láthatatlan Istent.

Láthatjuk Őt, nem szemekkel, és kezünkkel megérintjük a Megérinthetlent, a Szentet, a Szeretetet.

És halljuk beszélni hozzánk. Nem a füleinkkel halljuk Őt.

Odamehetünk ehhez a Kereszthez, és ott állhatunk e Kereszt előtt.

És remélhetünk a Szereteten, és a reményünk nem csalatkozik meg.

És átölelhetjük, szerethetjük a Szeretetet, a Végtelent a porszem.

És hinni tudunk benne hatalmas hittel, hinni úgy, hogy ott maradunk nála.

Benne lenni - ez a mi hitünk.

Csak állni előtte, csak nézni és nézni mélyen azokba a szemekbe, amelyekből a Szeretet Fénye árad.

Ebben a Fényben állni, ebben a Ragyogásban.

Íme, a Szent Keresztfa. A Szeretet függött rajta, a Szeretet, aki Örökkévaló, aki mindöröktől van, és mindörökké megmarad.

A Szeretet függött rajta, akiben változás nincsen, és akiben homálya sincsen árnyéknak.

A tiszta, a ragyogó Szeretet, az örök, a végtelen Élet.

Ő függött a kereszten, és Ő odaadta önmagát teneked.

Önmagát adta igen, az életet adta, az örök életet, mert az örök élet Ő, Ő, a halhatatlan.

E Szeretet felett a halálnak hatalma nincsen, sem elmúlásnak, sem romlásnak.

Örökké megmarad. És Ő odaadta neked, hogy életed legyen a Szeretet.

Odaadta neked önmagát, hogy Ő legyen a te Fényed, a te Dicsőséged,

Ő legyen az Igazság, a te Igazad. A te Igazad legyen Ő, hogy ott állhass a színe előtt, és Őt mondhasd el Őneki a számadáskor. Íme, Szeretet, íme, Tebenned jöttem hozzád.

Önmagad felett nem ítélsz.

Íme, Szeretet elfogadsz engemet, mert Te magadat adtad nekem, hogy védelmezőm legyen a Te színedben.

Önmagát adta neked a Szeretet, hogy benne járj,

hogy minden nap és minden tetedben Őbenne létezz, a Szereteten. És mindenben Ő válik valóra.

Íme a Szent Keresztfa. S ha most ott állasz a Szent Keresztfa előtt, akkor imádod Őt.

Mindent térd meghajol előtte. Imádod a Szeretetet. Úgy imádod, mint akik megismerték a Ragyogást.

Leborulsz e lángoló Tűzbokor előtt, mint Mózes a pusztában.

Imádod Őt, mert Ő valóban az Isten, Ő valóban az Egyetlenegy,

Ő valóban az Úr, a Hatalmas, a Fenség. Ő mindenek Teremtője, és mindenek az Ő kezében.

Igen, mindenek a Szeretet ölében vannak.

Mindenek ott vannak ezen a kereszten, ebben a Szereteten. Minden lehelet és minden lélegzet.

Ezért mindenek odajönnek elébe, és elébe teszik önmagukat, kicsinységet és nehézségeket.

Elébe teszik önmagukat, az életet, és a sebeiket, az örömeiket és a reményeiket.

Imádod Őt. Odateszed az Ő kezébe, mert tudod, hogy Tőle van.

Tőle van minden öröm, és Ő ajándékozott minden szenvedést neked, Ő adott leheletet és életet.

Imádod Őt, imádod a Szeretetet, leborulsz a Szent Kereszt előtt, és áldod.

Egy szüntelen, meg nem szűnő áldó énekkel magasztalod és dicsőíted:

Ó áldott Szent Kereszt, ó áldott Szent Szeretet!

Te, aki megjelentél, aki itt vagy velünk, aki Testvérünk lettél,

aki Te magad vagy a Te Atyád keble, a szív dobbanása vagy, a Szeretet vagy,

Te vagy a mi üdvösségünk és reményünk drága Kincse.

Áldunk Téged üdvözítő Kereszt, áldunk most, és életünk minden napján,

és áldunk Téged mindörökre.

Ott állunk a Trónnál, a Szent Kereszt a Trón,

és rajta íme áll a Bárány, íme a Szeretet függ rajta, akit megöltek,

és aki halálában, íme Örök Élet, íme él, a Szeretet Királya.

Ott állunk a Trón előtt, és a megszámlálhatatlan sokasággal, és véghetetlen örök hanggal kiáltjuk:

Üdv, ó üdvözítő Szeretet, üdv, ó üdvözítő Istenünk.

Ámen.

2021. április 2.

Takács Gyula plébános atya